

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De veteratoria fraude ab Eusebio & complicibus suis contra sanctum
Eustathium Antiochenum episcopum excogitata. Cap. XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

ad se, & secum in tuto collocarunt, verū etiam illorū depravatis moribus communicarunt. Quamobrē erga istos ingratos aliquod suppliciū censui statuendum: & propterea mandatum dedi, vt à suis abrepti sedibus, quā longissimē relegarentur. Iam vestrū est ea fide in Deum aciem mētis vestrę intendere, in qua vos semper mansisse constat, & in qua manere, omniaq; pietatis officia exequi consentaneum est. Quod si ita fiat, vt episcopos tum vitę integritate, tum sana doctrina, tum benignitate in omnes eximios habeamus, iure lætari debemus. Sin autē quisquā temeritate & audacia accensus, eas ecclesię pestes vel memoria, vel laudibus celebrare aggrediatur, confestim opera ac diligentia famuli Dei, (meipsum dico) pœnas suę inscitię dabit. Deus vos, fratres chariss. incolumes seruet. Isti igitur quanquam tū & honorū gradibus abdicati, & ciuitatibus eiecti erāt, et Nicomedię episcopatū Amphio, Nicę aut Chrestus obtinuit, tamē rursus machinis, quibus antē vtī cōsueuerāt, vsi, & Imperatoris facilitatē, velut subsidiū ad fraudē faciendā nacti, certamine redintegrato, priorē suā recuperauēre potestātē.

De veteratoria fraude ab Eusebio & complicibus suis contra sanctum Eustathium Antiochenum episcopum excogitata. CAP. XXI.

Eusebius, postquam, vt dixi modō, ad Episcopatus Constantinopolitani honorem per vim planē tyrannicam ascendit, maiore comparata potentia, tum quōd Imperatori in proximo habitans, eum frequenter adiret, tū quōd ex crebra eius consuetudine auctoritatem nactus esset, insidias iam veritatis propugnatoribus struere cœpit. Ac primum se magno flagrare desiderio visendi Hierosolymam simulauit: & cum Imperatorem hoc pacto fefellisset (prætexerat enim se templum ab imperatore ibi extructū, quod omnium sermone celebratum fuit, velle visere) cum maximo honore Constantinopoli decessit: quippe Imperator ei rhedas, & alias res, quibus eum ornaret, suppeditauit. Eum comitatus est Theognis Episcopus Nicę, suorum perditorum consiliorum, vt suprā dictum est, particeps ac socius. Qui cum aduentarent Antiochiam, amicitia erga Eustathium vultu ac fronte simulata, honorificentissimē excepti sunt.

sunt. Nam magnus ille Eustathius, defensor veritatis, fraternam plane illis præstitit benevolentiam. Illi autem, ubi venere ad sacra Hierosolymorum loca, & Eusebium episcopum Cæsareæ, Patrophilum Scythopolitanum, Aëtiū Lydæ episcopum, & Laodiceæ Theodotum suæ opinionis fautores, aliosque, quos labe Ariana infecerat, viderunt, facinus, quod per insidias molirentur, illis aperuerunt: quibus comitati, rediere Antiochiam. Quod autem cæteri episcopi, quos modo nominavi, eò vnâ aduentarunt, honoris maioris causa factum esse prætendebatur illud quidem, sed re ipsa fraus ad veram pietatē oppugnandam parabatur. Nam cum meretricem, cuius formę pulchritudo venalis erat, mercede conduxissent, & linguæ suæ operam vt ipsis locaret, ei persuassissent, primū ad conciliū vnâ veniunt: deinde aliis omnibus inde exire iussis, miscellam illam introducunt mulierculam. Illa puero, qui etiam nū eius fugebat vbera, ostenso, dixit se ex concubitu Eustathij eum concepisse & peperisse, & ore impudenti vociferata est, illum pueri patrē esse. Itaq; Eustathius, cum criminationē istam perspicuē falsam esse pro certo cognosceret, iubet mulierculam, si quē huius facinoris consciū haberet, in medium adducere. Quæ cum responderet se nullū obiecti criminis habere testē, æquissimi illi iudices postulant ab ea iusiurandū. Et quāquam lex palam clamat: In ore duorū aut trium testiū ratum sit omne verbum. & Apostolus manifestò præcipit, nullum crimen presbytero illatū sine duobus, aut tribus testibus admittendum, isti tamen spretis diuinis legibus accusationem cōtra tam illustrem episcopum, nullo omnino teste adducto, admittere nō dubitarunt. Simul atq; igitur muliercula ea, quæ dixerat antea, iureiurādo cōfirmauerat, impudētēq; clamaret, puerum reuera Eustathij esse, illico iudices illi, veritatis scilicet fautores, sententiā contra eū tanquā adulterū pronūciauēre. Cū autē alii Episcopi (aderāt enim nō pauci, doctrine apostolicę propugnatores, quibus fraudulēti Eusebij conat⁹ nō erāt omnino incogniti) apertē cōtradicerēt, obstarētq; quò minus magn⁹ Eustathius iniquā illā sententiā exciperet, facinoris authores maxima cū celeritate ad Imperatōrē cōtendūt. Cui cū persuassisset crimē Eustathio intētātū verū esse, et æquā abdicatiōis sententiā, p̄fecerūt, vt Eustathi⁹ pietatis

Matth. 18

2. Cor. 13.

1. Tim. 6

pietatis

THEODOR. HISTOR.

pietatis & castitatis athleta, velut adulter simul & tyrannus in exilium pelleretur. Ille igitur per Thraciam profectus, urbem quandam Illyriæ petiuit.

De Episcopis hæreticis Antiochiæ post sancti Eustathii mortem constitutis. CAP. XXII.

Post discessum Eustathii, Eulalius episcopus Antiochiæ pro illo deligitur. Quo paulo post mortuo, Antiocheni habebant in animo Eusebium Episcopum Cæsareæ ad se transferre. Verum cum & Eusebius ab vno episcopatu ad alterum transferri recusasset, & Imperator illud ipsum fieri vetuisset, Euphronium elegerunt. Quo etiam vita defuncto (annum enim & menses aliquot postquam electus erat, vixit) ecclesiæ illius episcopatus Placētio delatus est. In horum omnium animis similiter delituit Ariana labes. Quapropter quàm plurimi tum ex clero, tum ex populo, quibus propositum erat Deum sanctè & sincerè colere, relictis publicis ecclesiæ conuentibus, separatim per se conuentus agere cœperunt. Quos quidem Eustathianos omnes propterea nuncupauere, quod post abitum Eustathii in vinum coiuisent. Sed vt ad miseram illam meretricem redeat, ea in morbum grauisimum maximeq; diuturnum delapsa, insidias atq; adeo tragœdiam factionis Eusebianæ aperuit, & non duos trësve sacerdotes, sed quàm plurimos de fraudulentis Eusebii conatibus certiores fecit: seq; mercede cōductam illud fictum crimen Eustathio intendisse: & tamen iusiurandū, quo se obstrinxerat, non prorsus falsum esse: Nā Eustathium quendam fabrum ærarium pueri patrem fuisse. Atq; hæc quidem ab optima illa scilicet factione Eusebiana Antiochiæ patrata sunt.

De Indorum fide. CAP. XXIII.

PER idem tempus diuinæ cognitionis lux apud Indos orta est. Nam cum eximia Imperatoris Constantini fortitudo & pietas singularis per omnium ora volitaret, & Barbari vndique vsu experientiaq; didicissent pacem bello longe anteponendam esse, liberè ac fidenter omnes mutuam inter ipsos societatem inierunt. Ac multi visendi causa, non pauci mercaturæ faciendæ, per longa susceperunt itinera. Quo quidem tēpore Tyrius quidam philosophiæ